

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 czerwca 2020 r.

DIH-3.709.8.2020.AB

DECYZJA DIH-III/15/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr BP-1/20 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy z 8 stycznia 2020 r. (nr akt kontroli: BP.8361.1.131.2019), na mocy której przedsiębiorcę VRG Spółka Akcyjna z siedzibą w Krakowie zobowiązano do uiszczenia kwoty 988 zł (słownie: dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych marynarki CHELSEA T STANDARD SOLO, VR9626 VISTULA, której skład surowcowy był niezgodny z deklaracją zawartą na wszywce informacyjnej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 23 – 25 oraz 28 października 2019 r. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwanego dalej: „Kujawsko-Pomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili czynności kontrolne w Salonie (...), należącym do przedsiębiorcy VRG Spółka Akcyjna z siedzibą w Krakowie.

Stosownie do art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli z 14 października 2019 r.

Kontrola została przeprowadzona w obecności pracowników kontrolowanego, tj. osób czynnych w lokalu, w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2019 r. poz. 1145 z późn. zm.), zgodnie z art. 50 ust. 5 Prawa przedsiębiorców.

W toku kontroli, w celu oceny jakości wyrobów włókienniczych, pobrano do badań laboratoryjnych próbkę produktu: marynarki CHELSEA T STANDARD SOLO, VR9626 VISTULA. Pobranie próbki podstawowej oraz próbki kontrolnej udokumentowano – odpowiednio – w protokołach pobrania próbki nr 115183 oraz 115184 z 23 października 2019 r.

W wyniku badań laboratoryjnych ww. marynarki, przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium UOKiK w Łodzi, zwane dalej: „Laboratorium w Łodzi”, ustalono, że procentowy skład surowcowy dotyczący podszewki rękawów był niezgodny z deklarowanym i wykazywał: 55,5 proc. wiskozy i 44,5 proc. poliestru. Natomiast umieszczona na wszywce informacja wskazywała na następujący skład surowcowy podszewki: 100 proc. wiskoza.

W związku z wynikami badań stwierdzono, że rzeczywisty, ustalony laboratoryjnie, procentowy skład surowcowy ww. wyrobu był niezgodny z wymaganiami zawartymi w deklaracji producenta po zastosowaniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1007/2011 z 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE (Dz. U. UE L 2011 Nr 272, s.1), zwanego dalej: „rozporządzeniem 1007/2011”.

Wyniki badań laboratoryjnych udokumentowano w sprawozdaniu z badań Laboratorium w Łodzi z 15 listopada 2019 r. nr 631/PW/285/2019.

Pismem z 22 listopada 2019 r., poinformowano przedsiębiorcę o wyniku przeprowadzonego badania laboratoryjnego marynarki CHELSEA T STANDARD SOLO, VR9626 VISTULA, udostępniając powyższe sprawozdanie z badań. Jednocześnie pouczone przedsiębiorcę o przysługującym prawie do złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej kwestionowanego wyrobu. Strona z tego prawa nie skorzystała.

Pismem z 16 grudnia 2019 r. Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę (...), o wszczęciu postępowania w przedmiocie zobowiązania kontrolowanego przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych ww. wyrobu włókienniczego. Jednocześnie zawiadomiono stronę o przysługującym zgodnie z art. 10 § 1 Kpa prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 10 dni od daty otrzymania przedmiotowego pisma.

Kujawsko-Pomorski WIIH, decyzją nr BP-1/20 z 8 stycznia 2020 r. (nr akt kontroli: BP.8361.1.131.2019), zobowiązał przedsiębiorcę (...) do uiszczenia kwoty 988 zł (słownie:

dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych) stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych marynarki CHELSEA T STANDARD SOLO, VR9626 VISTULA, nieodpowiadającej wymaganiom określonym w deklaracji producenta. Organ ustalił wysokość tych kosztów zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012, poz. 496) (zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie pobierania próbek”) oraz na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Kujawsko-Pomorski WIIH otrzymał 17 stycznia 2020 r. odpowiedź przedsiębiorcy z 13 stycznia 2020 r. na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nr BP.8361.131.2019. W niniejszym piśmie przedsiębiorca wskazał, że w jego ocenie skład surowcowy podany na wszywce informacyjnej jest zgodny przepisami rozporządzenia nr 1007/2011. W opinii przedsiębiorcy podszywka rękawów marynarki poddanej kontroli – nie jest podszywką podstawową, a jej masa nie przekracza dopuszczalnych 30 proc. masy całkowitej wyrobu, w związku z czym przedsiębiorca nie miał obowiązku podawania składu surowcowego podszywki rękawów marynarki. Dodatkowo strona stwierdziła, że skład podszywki został przez nią ustalony zgodnie z przepisami prawa, w związku z czym, wykluczona jest możliwość wprowadzania w błąd konsumenta, co do składu produktu włókienniczego. Jak wskazuje przedsiębiorca w niniejszym piśmie, jego zdaniem zarzut niezgodności informacji podanych na wszywce badanego garnituru z wymaganiami rozporządzenia jest bezzasadny, a oznakowanie w pełni odpowiada wymaganiom prawa. Powyższe w konsekwencji wyklucza obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przez Spółkę, które w związku z przytoczonymi argumentami powinny zostać rozpatrzone jako prawidłowe. Strona w niniejszym piśmie wniosła o przebadanie próbki kontrolnej oraz zwolnienie z obowiązku uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań.

Pismem z 24 stycznia 2020 r. strona postępowania złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie od ww. decyzji Kujawsko-Pomorskiego WIIH, zawierając w nim tę samą treść, co w piśmie z 13 stycznia 2020 r.

Pismem z 10 lutego 2020 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Przedsiębiorca pismem z 20 lutego 2020 r. odpowiedział na powyższe pismo, wskazując, że w całości podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w piśmie z 24 stycznia 2020 r., wnosząc o uchylenie zawiadomienia w sprawie uiszczenia należności pieniężnej.

Pismem z 27 lutego 2020 r. organ drugiej instancji zwrócił się do Laboratorium UOKiK w Łodzi z prośbą o odniesienie się do zarzutów zawartych w odwołaniu, które odpowiadając

stwierdziło, w piśmie z 1 kwietnia 2020 r., że odwołanie przedsiębiorcy w niniejszej sprawie jest niezasadne. Powyższe pismo Laboratorium zostało przesłane stronie 8 maja 2020 r.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Pobieranie i badanie próbek produktów określone jest w Rozdziale 6 ustawy o Inspekcji Handlowej. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Powyższa ustawa w art. 2 pkt 5, definiuje jakość, jako ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta. Zgodnie z art. 29 wspomnianej ustawy badania próbek prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne podlegające Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a gdy nie mogą one ich wykonać, organ Inspekcji Handlowej może zawrzeć umowę o wykonanie badań z innym wyspecjalizowanym laboratorium. Zgodnie z art. 30 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie pobierania prób, w przypadku prowadzenia badań przez laboratorium kontrolno-analityczne Inspekcji Handlowej, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzenia badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

Artykuł 11 rozporządzenia 1007/2011 stanowi, iż każdy wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby składników włókienniczych o różnym składzie surowcowym musi mieć etykietę lub oznakowanie, na których podany jest skład surowcowy każdego ze składników. Jednocześnie powyższy artykuł zawiera dodatkowo wyjątek zawarty w ustępie drugim, który stanowi, iż etykietowanie lub oznakowanie, o których mowa w ust. 1, nie jest obowiązkowe w przypadku składników włókienniczych, które spełniają oba następujące warunki:

- a. składniki te nie są podstawową podszewką; oraz
- b. składniki te stanowią poniżej 30% masy całkowitej wyrobu włókienniczego.

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH, w toku kontroli przeprowadzonej w Salonie (...), należącym do przedsiębiorcy (...), pobrali do marynarkę CHELSEA T STANDARD SOLO, VR9626 VISTULA, oznaczoną na wszywce informacją o składzie surowcowym tkaniny: wełna 46 proc., poliester 33 proc., akryl 13 proc., poliamid 4 proc. i jedwab 4 proc. oraz dot. podszewki: wiskoza 100 %. Następnie w celu sprawdzenia zgodności wyrobu z deklaracjami zawartymi na etykiecie, powyższa próbka została przekazana do badań do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Wyniki badań przeprowadzonych przez ww. laboratorium zostały udokumentowane w sprawozdaniu z badań nr 631/PW/285/2019 z 15 listopada 2019 r. Badania wykazały, że CHELSEA T STANDARD SOLO, VR9626 VISTULA, nie spełniała wymagań określonych w deklaracji zawartej na ww. wszywce informacyjnej. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami kontrolowany został obciążony kosztami przeprowadzonych badań stosowanie do art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Należy podkreślić, że przedsiębiorca w swoim odwołaniu nie podważył wyników tych badań, a jedynie stwierdził, że część jednego z kwestionowanych elementów tj. rękawy podszewki, nie są podszewką podstawową, a jej masa nie przekracza 30 proc. masy całkowitej wyrobu, wobec czego, zdaniem strony, spółka nie ma obowiązku podawania na etykiecie składu podszewek rękawów marynarki. Podsumowując niniejszy argument przedsiębiorca stwierdził, iż zarzut niezgodności informacji podanych na wszywce badanego wyrobu z wymaganiami wynikającymi z rozporządzenia 1007/2011 jest bezzasadny, a oznakowanie w pełni odpowiada wymaganiam prawa i jest prawidłowe, co w konsekwencji wyklucza obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Analizując powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK stwierdza iż nie znajdują one uzasadnienia.

Jak wynika z powyższego sprawozdania, po przeprowadzeniu badań mających na celu ustalenie rzeczywistego składu surowcowego wyrobu, stwierdzono, że rzeczywisty, ustalony laboratoryjnie procentowy skład surowcowy nie był zgodny ze składem surowcowym określonym w deklaracji zawartej w oznakowaniu po uwzględnieniu przepisów rozporządzenia 1007/2011.

Organ drugiej instancji jeszcze raz podkreśla, że zgodnie z art. 11 rozporządzenia 1007/2011 każdy wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby składników włókienniczych o różnym składzie surowcowym musi mieć etykietę lub oznakowanie, na których podany jest skład surowcowy każdego ze składników włókienniczych.

Natomiast etykietowanie lub oznakowanie nie jest obowiązkowe w przypadku składników włókienniczych, które spełniają łącznie następujące warunki:

a) składniki te nie są podstawową podszewką; oraz

b) składniki te stanowią poniżej 30% masy całkowitej wyrobu włókienniczego.

Zgodnie z art. 3 pkt. f) ww. rozporządzenia określenie „podszywka” oznacza oddzielny składnik stosowany przy wykańczaniu odzieży i innych wyrobów, składający się z jednej lub wielu warstw materiału włókienniczego przytwierdzonego wzdłuż co najmniej jednego brzegu. Pomimo, że powyższy przepis nie określa co jest „podstawową podszewką”, jednak w niniejszym przypadku Prezes UOKiK nie ma wątpliwości, że podszewkę rękawów w poddanej badaniom marynarce należy uznać za podszewkę podstawową. Należy tutaj wskazać, że zarówno rękawy marynarki, tak jak i jej przód oraz tył stanowią podstawowe elementy marynarki. W przypadku, gdy nie ma oznaczenia wyróżniającego skład surowcowy użytych do wykończenia różnych elementów marynarki, podszywka obejmująca przód, tył i rękawy wyrobu powinna być traktowana jako całość. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jednoznacznie stwierdza, iż argument strony nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu wniosku strony o ponowne przebadanie próbki kontrolnej, wskazując w argumentacji na błędne uznanie podszywki rękawów, jako podszywki podstawowej, a co za tym idzie niewłaściwe uznanie za niezgodny z deklaracją skład surowcowy produktu, Prezes UOKiK uznał, iż nie widzi podstaw do przeprowadzenia tych badań na etapie postępowania odwoławczego, gdyż przedsiębiorca nie podważa samych wyników badań w zakresie zastosowanych włókien, a jedynie odniesienie wyników do obowiązujących przepisów rozporządzenia 1007/2011. W związku z powyższym Prezes UOKiK odrzuca wniosek strony o ponowne przebadanie próbki kontrolnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji i uznał, iż zasadnie nałożył on na przedsiębiorcę (...), obowiązek uiszczenia kwoty w wysokości 988,00 zł (słownie: dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań ww. produktu.

W ocenie Prezesa UOKiK, przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały jednoznacznie, że kwestionowany wyrób nie spełniał wymagań określonych w deklaracji po uwzględnieniu przepisów rozporządzenia 1007/2011. Organ drugiej instancji wskazuje, że z przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej wynika obowiązek uiszczenia przez kontrolowanego kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek, objętej

zleceniem wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, w związku z wykonywanymi przez niego czynnościami kontrolnymi, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. W przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której zobowiązał spółkę (...) do uiszczenia kwoty w wysokości 988,00 zł (słownie: dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych ww. produktu. Tym samym, decyzja Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr BP-1/20 z 8 stycznia 2020 r. (nr akt kontroli: BP.8361.1.131.2019), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia wynika z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

*Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów,
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

(...)